
PRZYGRYŹĆ SIĘ (1) *vb pf*

się, [się].

[*praet 3 sg m przygryzł się.*] $\diamond$ *con 3 pl subst* by się przygryzły.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *O zębach: zetrzeć się od góry:*

Fraza: »zęby się przygryzły [czym]«: Czemu łame zęby roftą aż do śmierci, a nie infze kości. (-) Gdiby to niebyło tedi by fie przygryzły częstem iedzeniem, tak iżby ich nicz nie zoftało. GlabGad C3.

2. [*O potrawach: przejeść się, sprzykrzyć się; przen [komu]: bo im Pan Chryftus y namiestnik iego/ iefzcze imákuie/ a nam fie przygryzł. GrodzPopr 1587 26.*]

Formacje współrdzenne cf GRYŹĆ.

MP